

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ces. kr. gosposke in njih razmeščenje.

Da so gosposke za ljudstvo in za to nič manj, kakor za državo, ki jih nastavlja, to ve vsakdo in zato nam lahko vsakdo pritegne, ako trdimo, da so tiste gosposke na svojem mestu, ki znajo in čejo z ljudstvom občevati, kakor jih ljudstvo najlezje umeje, tedaj v jeziku ljudstva. Vsaka druga pa dela sebi in ljudstvu težavo, brez prave potrebe in kar se tiče ljudstva, tudi po krivici. Umeje se zato, da si želi ljudstvo, ker brez gosposke ne more biti, vsaj tako, pri kateri opravi človek svoje posle, ne da mu je za to treba tolmača.

Ali še druga je pi tem treba — tega, da je gosposka na kraji, kamor pride ljudstvo najlezje in pri najmanjših stroških. Ako pa gosposka ni na takem kraji in ako je mogoče, da se izgodi brez velicih ovir v tem spememba na bolje, tedaj je le prav, če se potegne ljudstvo za-njo in obrne do višje gosposke s prošnjo, naj se mu izpolni želja, dokler je to mogoče. V naših časih je v tem tudi prav, ako izroči ljudstvo svojo željo še svojemu drž. poslancu, naj ga podpira v takem prizadevanji.

Kar se tiče v tem naših slov. krajev, toži se ljudstvo najbolj čez to, da so c. kr. okr. glavarstva nekam slabo razvrščena, vendar pa je tu že v tem nekaj olajšanja, da gredó c. kr. okr. glavarji o določenih dnevih na bolj oddaljena mesta in se človek torej lahko tam iznebi svoje zadeve. Vrhú tega pa še človek z okr. glavarstvom, ako ne uživa sreče župana, nima veliko opravkov ali vsaj ne pogostem.

Sitniše pa je za-nj že, ako ima dolgo pot do c. kr. davkarije, c. kr. okr. sodnije i. t. n. In tako se godi tam, kjer take gosposke niso v sredi, ampak bolj na konci okraja, ki spada pod nje. To je pa že pri nas v večih okrajih, ali najbolj se čuti to v Gorenji Savinjski dolini. Želja, da se izvrši v tem ugodna prememba, je že stara, toda doslej se jim še ni izpolnila. V teh dneh pa se ljudje tam zopet pečajo s to

zadevo in prijatelj našega lista nam piše o tem tako-le;

Naj Vam omanim nekaj o gibanji, ki se čuti sedaj po večini naših občin, koje je unela želja, naj bi se c. kr. uradi iz Gornjega grada premestili in sicer na Ljubno. Tudi Mozirje se poteguje v tem, toda le za svoj trg in ima s svoje strani le prav. Komur je gornjegraški okraj znan, ali si ga vsaj po večjem zemljepisu ogleda, mora pač nepristranski presoditi, da je Ljubno najbolj v sredini okraja. Mozirje je celo na robu, in pravično bi ne bilo, ko bi se c. k. uradi od roba okraja, zopet na rob, če tudi proti železnici, prestavili.

Ako hočejo Mozirjanci vsem občinam našega okraja pravični biti, morajo od svojih osebnih in krajnih želja ódjenjati ter se pridružiti onim občinam, katere želé c. k. urade na Ljubno dobiti, saj bodo itak 2 uri bližje imeli na Ljubno, kakor imajo v Gornji grad. Ljubenski trg ima prostora dovolj, da se potrebno poslopje postavi, in tudi za stanovanje uradnikov bo k malú oskrbljeno pri tolikem številu, deloma prav lepih poslopij.

In kako krasno lego ima Ljubenski trg ob znóžji Radohe, na bregu bistre Savinje!

Gotovo se mora tudi planinsko turistno društvo zanimati za to, saj se bodo poslej na Ljubnem dobivala pripravna prenočišča in potrebna postrežba. K malú pa se bode oboje doseglo, ako bodo c. k. uradi na Ljubnem. Želja dotičnih občin za premestitev c. k. uradov na Ljubno je gotovo opravičena in dotična višja gosposka se ne bo smela ozirati ne na Petra in ne na Pavla, ampak na krajne razmere naše in na opravičene želje dotičnih občin.

Doslej prijatelj. Mi še dostavimo, da priobčujemo le-te vrste radi in samo v tem namenu, da se izgodi kaj za lepo dolino, kar bi bilo v korist za vse izvrstno, narodno ljudstvo. Nič pa nimamo upanja, da se to izgodi že v malem času in tudi Gornji grad ima svoje pravice.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Koncem svojega slabotnega govora, s katerim sem vas pozdravil, me pred vsem še veže dolžnost, da tebi, visokočastiti gospod kapitel-ski vikar, izrekam dolžno zahvalo ter pojem zasluženno hvalo, da si škofijo tako modro in previdno vladal, dočim je bila osiročena. Naj ti večni in vsegamogočni Bog, od katerega pride vsak dobri dar, obilno plača tvojo skrb, katero si imel, in vsakojake križe in težave, katere si pretrpel. Častitam ti iz srca, da si se danes iznebil tolikega bremena, zlasti, ker ti vest lahko priča, da si vse jako dobro opravljaj. V tem trenutju mi pač pride na misel beseda sv. cerkvenega učenika Jeronima: „Na boljem je, kdor visoko cerkveno čast zasluži, kakor kdor jo ima“.

Ali tudi vam vsem, prečastni gospodje stolni korarji, vem hvalo za blago sočutje, katero ste mi oznanjali z besedo in dejanjem že od prvega dne, ko ste izvedeli, da sem proglašen naslednik prerano umrlega škofa Jakoba Maksimilijana. Za gotovo se nadejam, da me boste vselej in vsikdar podpirali, se na me ozirali, mi svetovali in mi pomagali. Na križevih potih mi pomagajte križ nositi, kakor Simon Cirenejski Jezusu.

Spodobno se zahvaljujem tudi drugim častivrednim gospodom: dekanom, profesorjem bogoslovja, župnikom in vsem svetnim duhovnikom, ki me zdaj tukaj v moji stolni cerkvi, kakor živi venec obdajajo.

Isto tako vas pozdravljam, častiti redovni duhovniki. Kdo bi naj dvomil na tem, da je redovno življenje cvet v vrtu sv. katoliške cerkve? Zato si pa bodite svesti moje očetovske ljubezni, dočim boste mojim ovcam dajali lep izgled ter lepo redno živeli. Tisti glas, katerega bom jaz navzdignil, naj pojejo vsak čas tudi lepo vbrane strune na vaših citrah.

Še tudi vas, ljubi gospodje bogoslovci, ki v mojem duhovnem semenišču živite, se naj moja beseda spominja. Bodite taki in enaki, kakor je bil sv. Bazilij, o katerem sv. Gregor svedoči, da je bil že duhovnik, preden je bil posvečen. Posnemajte tega velicega bogoslovca ter se vedno vadite svete učenosti in čednostnega življenja. Semenščani ste, — to je pomenljiva beseda. Prav zato so se namreč semenišča ustanovila, da se iz njih dobivajo žlahtne mladike, ki se presajajo v vrt škofije, da ga okinčajo ter storijo plodnega in cvetočega.

Slednjič vam vsem v znak edinosti podajam desnico svojo in sklepam svoj govor ter molim: O najviši duhovnik, večni pastir Jezus Kristus, ki si nas rešil s svojo predrago krvjo, napolni mene in brate moje z božjo milostjo, da naj bo vse, kar mislimo in želimo, kar go-

vorimo in včiniimo, Bogu v čast, nam pa v dušno izveličanje. Tistega miru, ki ga svet dati ne more, daj nam več in več!

Med menoj in med vami tedaj naj vlada mir in milost Boga očeta našega in Gospoda našega Jezusa Kristusa. Amen! Tako naj bo!

Kadar veliki zvon zvoni in odzvoni, še njegov glas dolgo po zraku bobni in doni, prav tako so resnobne in vendar očetovske besede novega našega pastirja mogočno odmevale v naših srcih. Radi smo priznavali, da je nov veliki zvon, ki bode odzdaj oznanjal božji glas po naši slovenski škofiji, izlit iz jake in žlahtne kovine. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Perjad v spomladi.

Po zimi se nabere več nesnage v kurnikih in zato je treba le-te brž, ko se da, osnažiti in pod ralice, na katerih sedé v noči kure, naj se potrosi peska. Ker so spomladi radi vetrovi, naj gospodinja pazi na to, da ji ne bodo kure preveč na vetru. Bolj ko je v spomladi kurje prenočišče toplo, več in prej bodo kure nesle.

Kar se tiče krmljenja, mora se tistim kuram, ki so že za jajca, dajati tacihi reči, ki jim pomagajo delati luščinje, tedaj pred vsem apna. Ako se pa katera kura že naprej odloči, da naj sedi, taki ni treba posebne piče, vendar naj ji je ne manjka. Preveč pa se naj kuram ne daje piče v tem času, nekaj za to ne, ker si je najdejo več ali manj same, ako se izpustijo na prosto, nekaj pa zato ne, ker bi postale preveč debele in bi ne nesle posebno veliko. V jutrih naj se daje kuram kaj mehkega, najbolje če je malo še toplo, o poludne pa še zrnja za take kure, ki nesó. Kje kaki odpadki od mesa in zelenjadi storé jim tudi prav dobro. Gnjezda se napravijo iz desek in tako, da jih je mogoče osnažiti in va-nje se položi kako jajce iz lesa ali še bolje izpihne se pravo jajce, potem pa napolni z mavcem.

Enako se ravna z gosmi in z racami, samo pri zadnjih se izgodi rado, da nesó kje v kakem grmu pri vodi in zato jih je treba, dokler še niso jele nesti, držati bolj pri domu. Ako pa so že jele nesti doma, potem bodo se rade vrnile v gnjezdo, v katerem so prvo jajce iznesle.

Sejmovi. Dne 20. marcija pri sv. Barbari v Halozah, v Studencih pri Mariboru pri sv. Barbari pri Konjicah in v Zibiki. Dne 21. marcija pri sv. Jederti nad Laškim trgom in v Rogateci. Dne 22. marcija v Šentilji pri Šoštanji, v Ločah, v Marenbergu in v Rušah. Dne 26. marcija v Dobovi in v Teherjah. Dne 27. mar-

cija v Podplatu pri Slatini. Dne 28. marcija v Ormoži, v Arnoži, v Stradnu in v Slov. Bistrici. Dne 29. marcija v Šentilji v slov. gor.

Dopisi.

Iz Družmirja pri Šoštanji. (Volitve v občinski zastop:) Boj, vsaka tri leta se ponavljajoč, bliža se zopet v občini okolice Šoštanjske in kakor posebna znamenja kažejo, utegne biti tudi letos „vroč,“ recimo: zanimiv. Popolnoma nepotrebno sicer bi bilo dvomiti o pravični narodni zmagi med ljudstvom jedne in iste narodnosti, vendar bode biti nam opreznim in se ne preveč zanašati na čistost značaja slednjega naših volilcev. Da, značaj, ali prava narodna zavest je to, na kar se je pri nas tako redko brez skrbi naslanjati, kajti že mnogokrat smo se morali prepričati o slabotnem stanju teh obeh lastnosti nekaterih občanov. Kdo bi si mogel misliti, recimo, in smešno je skoro, ko bi svetu povedali, da je Družmirje, naše slovensko Družmirje, čegar ime dokazuje že samo to, da bi morali prebivalci te vasi biti čisto „združeni v miru,“ biti jedne misli, jednega vedenja, kadar gre za svete narodne pravice, — da je naše tiho Družmirje po večini nemčurskega „mišljenja“? V resnici je občina ta povse narodna, in drugače ni tudi mogoče. Ali nekaj družega je. Kakor povsodi, tako ima tudi pri nas takozvano „židovsko sleparstvo“ odprte duri, to je ono sleparstvo, s katerim lahko vestni gospodiči „omikane nemške družbe“ v „slabem trenutku“ umejo polastiti se neizkušnosti kmetskega ljudstva. Korenjaški značaj kmeta in zavedni, naravni mož slovenski pokaže tistim ljudem iz Šoštanjskega trga, ki postopajo pred volitvami po hišah kmetskih in kuhajo nemčursko kavo lahko vernim „ženskam,“ da bi jih premotili za svoje namene, naravnost svoje duri, ali dobé se žalibog tudi taki slabiči, katerim še nemčurskega kaféta ni treba, da dadó svoj glas tem Judežem našega naroda — in na take slabiče treba nam je pozornim biti. V naši občini nosita zvonec, kakor že dolgo znano, dva huda nasprotnika naše narodnosti, to sta drvar Negri in neki posestnik, čegar imena celo nočemo tu imenovati, kajti bolelo bi nas v srce, ko bi to čul ujevov lastni brat, mnogoveljavni mož in značajni narodnjak. Le z ozirom na prvega moramo izreči, da je žalostno, ako se pusti slovenski Družmirčan od človeka, ki se redi od slovenskih hlovov, ki je po vrhu tega samo bori italianissimo, voditi za nos v rečeh za našo narodnost toliko važnih. Ali nam je v resnici toliko ležeče na ubogem lesnem trgovci? Ali je res on naš bog? In gléde vseh njegovih pristašev, in judežev, naših zapeljivcev, moramo se prašati, ali nam je potreba, da se damo voditi v naših narodnih sklepah od ljudi, katerim

je edino na tem, da čem prej, tem bolje, slovenskega kmeta, to je domačina na naši zemlji ugonobijo in ga oropajo zvijačno slednje oblasti v domovini svoji? Kmetje in občani naši! Potegnite si toraj mreno od oči, izpreglejte! Zadnji čas je uže! Čemu je treba bojov ob času volitev z nemčursko stranko, tacih bojov v naši občini? Čemu, Vas prašamo? Ako se to godi notri v trgu, kjer so zgola „nobel“ ljudje, ki menijo, da več veljajo, če nemški govore — naj se bojujejo ondi, ali mi v tej čisti, neobzidani prirodi zunaj, ki nas ne obdahnje dihangjile „kulture,“ mi ostanimo zdravi na umu in srci, mi ostanimo, kar smo, kar smo bili od davnih dob, Slovenci zdrave korenine in to pokazimo pri bodočih volitvah!

Iz Mestinja. (Občinsko uradovanje.) Naša čisto slovenska, Sladkogorska občina, koje ime slovi daleč na okrog med Slovenci, vsled slavne božje poti in naše cerkve. To ime se pa v naši občinski pisarni piše vedno le „Süssenberg.“ Naši obč. odborniki se torej ne zavedajo, da so Slovenci, ker mirno gledajo, kako se nemščina v obč. uradnici šopiri. Posebno pa omilujem te odbornike, ki v nerazumljivi tujščini zapisnik obč. seje poslušajo in svoje ime podpisavljajo, ne da bi terjali slov. uradovanje. Jaz sem g. slovenskega obč. predstojnika večkrat opominjal, da naj slovenski uraduje. Tudi sem zahteval, naj pri obč. seji na dnevni red priredi v pretresovanje slovensko uradovanje, pa zastonj. Na dnevni red ni tega hotel prirediti, ampak je rekel, da z nemškim uradovanjem se nemški uči, in da ga za to bolj obrajtajo. In v resnici se je v uradnici pisava že zboljšala, saj se piše na živinskih izkaznicah, da se žene na sejem „kaibl,“ „kuch,“ „osen,“ v „sanct. Vindischfaistic.“ ali kam si že bodi: no glejte to nemško šolo! Kdor se v taki šoli nemški nauči, je pa tudi bolj nobel, ker takšnega mora vsak Nemec bolj pazno poslušati, in se od njega še nemški učiti. Tukaj je mladi berač Jakob Centrih pa je pri Matijetu Kidrič stari beračici vzel 2 glđ. Ko ga g. obč. predstojnik pokliče v preiskavo, zaroti se ves, da je nedolžen. Potem gre pa starko okrega. Ko se mu še ne verjame, gre iz hiše, sleče suknjo, odloži zelene očali ter hoteč svojo nedolžnost še bolj dokazati, štrbunkne v 5 metrov globok vodnjak. Ko grejo otroci brž iz hiše za njim, že vidijo, da iz vode noge moli. Na otročji klic pride gospodar ter v vodnjak zakliče: si-li še živ? Ker se je možu voda premrzla zdela, splazi navzgor in odgovori: še, le dajte mi cehto. Ko so ga gori vlekli, držal se je pa dobro za vrv, ako ravno se sicer zmirom trese, da mu še žlica iz rok pade.

Iz Koroškega na Štajarskeji meji! (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Pri Devici Mariji na Jezeru je zborovala podružnica sv. Cirila in Metoda in je bilo naše veselje ve-

liko, ker so nas na naše povabilo obiskali naš ljubljani deželni poslanec, č. g. Gregor Einspieler, ter so nam jederno, da si v kratkih besedah razložili pomen družbe sv. bratov, iz srca hvalježni. Oni v resnici poznajo naše zadeve, in se tudi vsake prilike poslužijo, da izvejo od prostih kmetov njih resnično voljo. Zatoraj je obžalovanja vredno, da jih naši liberalci v Celovci pri deželnem zboru tako malo poslušajo. Ko bi hoteli liberalci biti pravični, prišli bi k našim zborom. Tu bi se lahko prepričali, kakšne šole da mi terjamo, saj se je dosti jasno slišalo, ko je kmečki mož Simon Skubel v našem imenu govoril in je v živih besedah dokazal, kakšnje šole da mi želimo. Imeli smo še veliko drugih govornikov, n. pr. č. g. Šervicel, gosp. kaplan iz Dravograda. Omeniti moram tudi gospoda kaplana iz Šmihela pri Pliberku, kateri se na vse mogoče trudijo, da bi nam zatiranim Slovincem pomagali. Osnovali so že več posojilnic, zdaj mislijo osnovati še novo društvo, katero bi se pečalo s kmečkimi zadevami. Posebno so nam obljubili, da bi nam priskrbeli po ceni natornega vina, katerega smo mi Korošci potrebni, posebno letos ker mošta ni, to pa s pomočjo Šmihelske posojilnice. Bog daj srečo novemu društvu! Povedati moram tudi, da se je zbralo še precejšnje število kmetov iz vseh okolice, posebno so nas razveselili Šmihelci s svojimi izvrstnimi pevci, za kar smo jim iz srca hvalježni. Zahvalimo tudi vse druge gospode, kateri so nas obiskali, in jim kličemo: zopetno svidenje! Nas so še drugi počastili pismeno in po brzojavu. Le ena govorica gre: oh, to je bilo veselo, da bi le skoraj včakali spet enakega veselja! Zatoraj pričakujemo, da bo prihodnja vdeležba zopet velika. Prav zadovoljni smo bili že s tem, pa ko bi raznovrstne homatije necih ljudi ne bile premotile, bila bi deležba še veliko ogromnejša.

Iz Kapele pri Radgoni. (Gut Heil!) Bral sem tudi že „Slov. Gosp.“ št. 6. dopis iz Vržeja o tem slavnem nemškem pozdravu. Da pa bi nikomur ne bile moje vrste predolgočasne, zato vam nekaj hočem iz naše okrajine naznati. Kakor povsod, bili so pustni dnevi tudi pri nas polni veselice. Naši požarniki iz Mote in Hrastja so si napravili veselico pri g. V. Povabili so vse bližnje požarnike in kaj mislite, kako so se pozdravljali, ko so se sešli? Najpred prišli so iz Vržeja in slišal sem, da so naše domače pozdravili: Gut heil: — Naslednje pa pridejo Št. Jurjevski požarniki, ti pa s prelepim slovenskim pozdravom: zdravo! To se nam je prav dopadlo. Na ovratnikih nosijo podobo „Sv. Jurja na konji“ in tudi to se vsakemu, kdor jih vidi, dopade. Kakor pa se povsod Nemci med Slovence mešajo, tako je tudi že pri Št. Jurjevskih požarnikih. Prignali so s seboj precej visokega moža in jaz sem prašal, kdo da

je to? V odgovor sem dobil: Jurjevški pek! No ta pa je bil slov. pozdrav: zdravo doma pustil, menda na oskrbovalnem sprejetišči. Nazadnje vam, Št. Jurjevski požarniki, ki imate prelepi pozdrav: zdravo, nikar se ga ne sramujte, temveč napredujte zmiraj lepo naprej in tako bote vzgled vsem požarnikom na slovenskih tleh. Tu pač ne kaže: Gut heil! B—č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar se je vrnil iz Budapešte na Dunaj ter ostane ondi čez velikonočne praznike. — Drž. proračun za leto 1890 kaže 547.368.704 gold. prihodkov in stroškov 545.771.700 gold. denarja torej preostane 1.597.004 gold. Sedanja vlada torej ima, če druga ne, vsaj to za se, da ne dela dolgov, kakor vse prejšnje liberalne vlade. — Avstrijski škofje so izročili vladi spomenico gledé ljudske šole. Kar je katoliškega ljudstva, pozdravlja to spomenico z velicim veseljem, nemškim liberalcem in njih repu v judovskih in drugih listih pa ne ugaja. To pa je nekaj, kar se razume samo po sebi. — Štajarska hranilnica daje liberalno brco slov. ljudstvu, ter resno zatrjuje, da ne vzprejemlje slov. prošenj za posojila. Da stori v tem veliko krivico tretjini štaj. prebivalcev, to skrbi gospodo, ki ima hranilnico v rokah, malo in je dobro, če si slov. ljudstvo to zapomni ter ne išče več pomoči pri štajarski hranilnici v Gradci, ampak pri južno štajarski v Celji. — Naši sosede v koroški Črni so deloma propadli pri obč. volitvah, najbolj za to, ker rogovili ondi nemška „planinska družba“ zoper domače slov. ljudstvo. — Za „Südmark“ dela dr. Steinwender jako strastno po koroških mestih, toda doslej nima še posebne sreče z njo; samo v Beljaču že obstoji nje podružnica. — Kranjski dež. predsednik, baron Winkler je v torek obhajal 10letnico svoje vlade in so mu vsled tega slov. društva v Ljubljani skup napravila bakljado. — Po vseh kranjskih mestih je cena mesu poskočila in se mesarji izgovarjajo, da je živina postala sila draga. No nekaj že, toda shajali bi še že tudi s staro, precej visoko ceno. — Nekaj laških mladeničev v Gorici se je o novačenji prav slabo nosilo in še pride brž k malu c. kr. žendarmarija po nje, ker se jim očita oskrunjenje cesarske podobe, viseče v nekej krčmi. — Za italijansko vseučilišče v Trstu poteza se tudi jud dr. Luzzato in Nemec Burgstaller. To še človek umeje pri prvem, ali kaj če zadnji? Najbrž samo hvalo irredentovcev. — Iz Zagreba se poroča, da vzame za svojim mojestrom, ministrom Tisza tudi hrv. ban, grof Khuen-Hederváry slovo, ali nam se dozdeva, da on ne stori tega še tako k malu. — Iz ogerskega ministerstva je poleg Tisza odstopil tudi grof

Teleki ter je na njegovo mesto vstopil grof Bethlen kot minister za poljedelstvo. Novi predsednik v ministerstvu, grof Szápáry ima težko delo že koj s kraja in kalvincem se na njem nič ne dopade, da še hodi grof k sv. meši. Žal, da se nahaja na Ogorskem jud in kalvinec prav po gostem.

Vunanje države. Pogodba sv. Očeta z anglijsko kraljico gledé otoka Malta in nekaterih dežel v Afriki, ki so pod oblastjo Anglije, je gotova in misli se, da nastavi Anglija k malu tudi za se posebnega zastopnika pri sv. Očetu v Rimu. — Da italijanski kralj Umberto nima več svoje volje, ampak da mu jo dela Crispi ali bolje masoni, to se vidi iz tega, da je kralj 100 000 lir daroval za spomenik Mazziniju, največemu puntarju, kar jih je bilo v Italiji — Na Francoskem se ruši ministerstvo in sestavlja sedaj novo Freycinet, mož, ki živi le bolj o tihotapnostih in zato se ga bojé drugi, ker ne vedó, če jih kedaj ne napade kje za vratom. — Konferencija ali shod v Berlinu, ki se naj peča z delalskim vprašanjem, odprli so zadnjo soboto, toda ljudje mu nič ne upajo veliko. — Železni kancelar knez Bismarek je vzel slovo in cesar Viljem ga je tudi vzprejel. To je pač sila malo slave za moža, ki je blizu 30 let strahoval vso Evropo in vsekal marsikje hudo rano, ali Nemci mu bodo lahko hvaležni, kajti brez njega bi še ne bilo Nemčije, bi še ne bilo cesarja vseh Nemcev. — V Rusiji so prišli iz nova, ne sled veliki goljufiji in sicer pri nabiranju za cerkev v spomin smrti carja Aleksandra II. Blizu 1 milj. rubljev manjka v nabiralnici. Kjer ni prave vere, ni zvestobe. — Mala Bolgarija misli sedaj resno na to, da se izkličé za prosto kraljestvo, kaj pa nastane potem, to ljudem ne dela velike skrbi, slabše, kakor je sedaj, misli se, da ne bode. — Na turski železnici pri Ismedu so napadli roparji celi vlak ter so umorili več oseb a roparjev še doslej niso dobili. — Kakor se kaže, na otoku Kreta še ne bode miru in dela se na nemir najbolj iz Grčije. — Menelik, novi neguš ali cesar abesinski v Afriki, nič ne pusti več trštva s sužnji, kar zadeva njegovo deželo. To je že dobro, ali njegova dežela je le mali kos Afrike. — V nekaterih deželah Azije se je sv. kat. cerkev v zadnjem času že precej razširila in so sv. Oče, rimski papež ustanovili v Japoniji več škofij. Se ve, da je še zmirom nevarno za č. misijonarje. Stari človek, staro molikovanje še prihaja ondi vedno na vrh. — Sedaj je gotovo, da bode leta 1892 v Chicagu velika razstava v spomin 400letnice, odkar so našli Ameriko. Vsled tega je v onem mestu veliko veselje, kajti neštete trume ljudi bode privrelo tačas v mesto in pustilo ondi veliko denarja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Sedaj pa prevdariva, potrpežljivi bralec, preden bova dalje potovala, kdo je kriv, da so naše občinske ceste tako zanemarjene, ali občinski predstojniki, ali pa občani? — Vsi skupaj in torej tudi občinski predstojniki, ako nočejo uporabiti svojih pravic, pa tedaj tudi ne izpolnjevati svojih dolžnosti. Le ti ne vedó, da lepa snažna obleka časti človeka, da lepa živina in lepo obdelane njive kažejo, da jih oskrbuje priden gospodar, da je dobra občinska cesta na čast občinskemu predstojniku in celej občini in tedaj tudi ne vedó, da čestite cerkev in šola, če ste zali, celo faro, oziroma šolski kraj. In ravno ti dve bi morali z vso pozornostjo oskrbovati. Saj to ni tako težko, kakor se nekemu zdi. Tvoje posestvo, ako ga imaš, dragi čitatelj, ima le enega oskrbnika; samo ti smeš reči: to je moje in vendar je tvoja hiša morda v boljšem stanju, kakor farna cerkev in šola, katerima vsi farani pravimo, to je naša cerkev, to je naša šola! Pomisli, kako težko ti je pri srci, če prideš k prijatelju v bližnjo vas, ali pa če obiščeš prijateljico, ki se je omožila v sosednjo vas, kedar slišiš, ko vstopiš na dvorišče, besede: „oh, ne zameri, ne ustraši se!“ Ali pa če pridejo gospod župnik, ali gospod učitelj k hramu: „ne ustrašite se! tako imamo vse razklopotano; morali si bomo novo hišo postaviti!“ — Se-li sramuješ uboštva? Ti neumnost ti! Kdo ti bo zameril, če si po nesreči ubožal? In kdo odpustil, ali te miloval, če ti je uboštva kriva tvoja nemarnost? — Sedaj pa te vprašam: Kaj porečeš tujcu, ko pride v nedeljo v vašo farno cerkev, v katerej visé morda razcapane zastave, umazane, zaprašene podobe, ali pa če je razpokana, črna stena? S čim se opravičiš, če še si ta tujec po službi božji ogleda šolo, pa si že, ko stopi v šolsko sobo, nogu sklekne na strganem podu? — O čem pa najraje pripoveduješ, ko prideš iz božjega pota domov? Kaj ne, o cerkvah in šolah, katere si videl. Vidiš, ravno takó pripoveduje tujec o vaši cerkvi in šoli, svojim domačinom, ko pride domov! Dragi moj! Ko tvoj sinko strga suknjo, mu jo zakrpaš; ko mu je premajhna, mu kupiš novo; ko se ti hiša kvari, jo popraviš: le cerkve in šole nočeš ne popravljati, kamo še le novo staviti! Ne veš-li, ali pa nočeš uvideti, koliko dobrega imaš od njiji? No, ne boj se, tudi jaz ti tega ne bom tukaj razlagal, samo rečem ti še, in to si zapomni: „Kdor ne spoštuje cerkve in šole, temu ni mar za srečno časno in ne za srečno večno življenje!“

(Dalje prih.)

Smešnica 12. „Sosed“, reče krčmar bolnemu trgovcu, „sosed, s teboj je menda že le pri kraji“. — „Hvala Bogu“, odgovori slednji, „tako še me doktor pa apoteka vendar-le ne bosta postavila na beraško palico“.

Razne stvari.

(Svitli cesar) je daroval za popravilo podružnice sv. Miklavža, župnije na Dobrni, 100 gld. iz lastnega premoženja.

(K odborovi seji družbe duhovnikov), ki se bode vršila prihodnji četrtek, to je: dne 27. marca ob 11. uri popoldnem v kn. šk. pisarni, častite gospode odbornike uljudno vabi predstojništvo.

(Nova pošta.) Pošta se je dovolila g. Tereziji Širca, posestnici v Grižah in odpre jo ona za pisma že menda v teku tega meseca.

(Oskrbovalna vzprejetišča) Ni še leta dni, kar imamo neka vzprejetišča za popotnike, ki iščejo dela, pa ga ne dobijo, kakor bi radi. Kolikor pa dobimo doslej poročil o njih, ne moremo reči, da je ta novotarija posebno srečna. Najbrž pač osebe, katerim je dež. odbor v Gradci ta posel izročil, ne vedo, da naj ljudje, ki jih vzprejmejo na kosilo, tudi kaj storijo za kosilo.

(Südmark) Gospôda v Celji se stavi povsod na čelo rovarijam zoper slov. ljudstvo, ki jo živi. Ni torej čuda, da že imajo od nedelje sem tudi podružnico društva „Südmark“. V nje odboru so ti-le gg.: dr. Neckermann, dr. Hoisel, dr. Kautschitsch, A. Ehrlich, J. Ressmann, J. Jaky in Anza Woschnagg. Ta imena povedo več, kakor smemo mi zapisati.

(Požarna bramba.) Nekim gospodom v Mariboru je prišlo na misel, da še v bližnji Kamnici ni požarne brambe. In glej, sedaj imajo že nek odbor skupaj, ki jo naj osnuje. Kaki pa so možje v tem odboru, vidi se iz tega, da je v njem nek Luka Gratzej, Frice Pečar in pl. Bacchó iz Maribora.

(Slovstvo.) „Narodne legende“ jel je za slov. mladino izdajati g. A. Kosi, učitelj v Središči in je prišel prvi zvezek že na svitlo pri g. W. Blanketu na Ptui. Zvezek velja 18 kr. in se dobi pri g. izdajatelji v Središči.

(Velika sreča) je doletela Celje, ker je prišel v petek tje „slavni veslar“ dr. Foregger iz Beča. V prostih urah pa je mož še tudi drž. poslanec za Celje.

(Hranilnica.) Kakor je znano, ima mesto Celje hranilnico in ona je imela lani dobička 40.978 gld. ali kam ga je spravila? Za okraj in vasi, iz katerih ji nosijo ljudje svoje žulje, ni dala le beliča. Vse je ostalo v mestu.

(Župnijo) v Zelenem travniku je dobil č. g. France Terstenjak, župnik pri sv. Duhu nad Lučanami.

(Učenost) „D. W.“ pripoveduje, da so Nemci že od nekaj bili na slov. tleh in da nima slov. ljudstvo nobene pravice do njih. Nova pač ta baharija ni, ali neumna je, kakor je dolga.

(Zmaga.) Pri volitvah v občinski odbor Velike Pirešice so Slovenci v vseh treh razredih po hudi borbi sijajno zmagali. Slava vrlim volilcem!

(Redko.) Pri nekem kmetu v Oppenbergu na gornjem Štajarji je povrgla krava „preklja“ one dni četvero telet. Bila so mrtva, krava pa je ostala zdrava.

(Odrtija.) V Pušencih pri Ormoži živi nek Blaže St. ter izposuje denar na obresti po 20—50 %. Sedaj pa je vsled tega na tožnji klopi pri c. kr. okr. sodnji v Ormoži.

(Šulverein.) Podružnica šulvereina pri sv. Lenartu v slov. goricah je imela uni den svoje letno zborovanje in njegov odbor je ta-le: A. Mravlagg, dr. Wittermann, A. Jančič, J. Sedminek, dr. Beneš in J. Mohar. Kdor že ne izpozna iz imen, da so to sami pragermani, naj povpraša pri uredništvu „Marbg. Ztg.“

(Stolni župniji) v Mariboru se je odpovedal preč. g. K. Kanduth, kn. šk. konsist. svetovalec, stolni župnik in dekan dekanije Maribor l. br.

(Otroka) je zadušila Julia Ranftel, dekla v Črešnjici pri Radgoni in pravi se, da se je to zgodilo v spanji.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Janez Lenart, župnik v Tinjah, dobil je župnijo sv. Križa v Poličanah.

Loterijne številke:

Gradec 15. marca 1890:	2, 6, 15, 62, 52
Dunaj „ „	71, 2, 43, 21, 1

Naznanilo.

Posojilnica pri sv. Lenartu v slov. gor. ima svoj redni letni občni zbor v petek, dne 28. marca ob 10. uri dopoldne. 1-2

Posojilnica v Celji, registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo.

Letošnji redni letni zbor se vrši dne 25. marca ob 3. uri popoldan v dvorani Celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika;
2. Poročilo nadzorstva;
3. Odobrenje letnega računa;
4. Razdelitev čistega dobička;
5. Sprememba pravil;
6. Volitev načelstva in nadzorništva;
7. Razni nasveti.

Celje, dne 15. marca 1890.

Ravnateljstvo.

Orgljarska in mežnarska služba

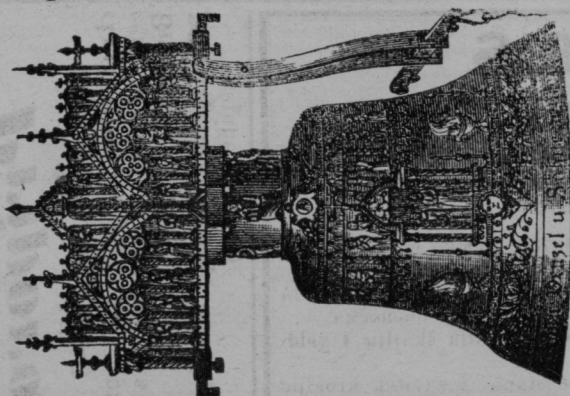
pri sv. Juriju v slov. goricah se zamore s 1. aprilom t. l. nastopiti. Prosilci naj se oglašijo osebno ali pismeno pri

1-2

Cerkvenem predstojništvu.

Priporočba.

Priporočamo se čč. duhovščini, cerkvenim predstojništvom za napravo turnskih zvonov v vseh glasovih v velikosti ter prevzamemo poročstvo za natančno vbranje in skrbno delovanje. Imamo tudi cerkvene svečnike, ubrane oltarne in žagredne zvončke.

Nešteta priznanila gledé izdelanih zvonov leži pri nas na ogled.

Jan. Denzel-novi sini
v Mariboru na Dr.

1-6

Za setev

najfinejša grahorica, turška detelja, rudeča detelja, metelika, repica, kakor vsakovrstna semena najboljše kakovosti pri

J. L. Radványer
v Budimpešti.

2-2

„Oves Willkomm“.

Ta oves je na Štajarskem med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 40 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več kakor 50 kil za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vreče po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljatvi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo

Benedikt Hertl, 5-8
veliki posestnik na grajščini Golíč pri Konjicah.

Naznanilo.

Pravočasna in ugodna kupčija mi je umogočila, da zamorem ponujati častitim p. n. gostom poštena štajarska naravna vina in jamčim vsaki čas za pristnost, kakor tudi za pravilnost vira in imenovane dotične vinske gorice; posebno pa opozarjam na sledeče vinske vrste, katere točim v moji gostilnici in sicer:

1888. l. Ljutomerčan (Brebrovničan)	liter 24 kr.
1889. l. Ljutomerčan	dto. „ 32 „
1885. l. Konjičan	„ 40 „
1885. l. Ljutomerčan (Jeruzalemčan)	s prijetno vonjavo in najfinejšim okusom „ 60 „
1886. l. Ljutomerčan (Jeruzalemčan)	mala butelja „ 45 „
	velika butelja „ 70 „

Ob enem pa priporočam tudi svoje sobe za popotnike po najnižjih cenah in se priporočam za obilno obiskovanje

Jurij Lemež,

1-2

gostilnica „Zvezda“ v Celji.

Na znanje vinorejcem!

Pri nas izdelujemo škropilnice zoper strupeno roso po lastni sestavi in sicer v treh različnih vrstah, brento iz pocinjene železne plošče in dobro pomazano. Sesaljška je iz kovine ter ima vrviti bat, usnen zavijhljaj in meh. Na dalje enak bat v leseni brenti in tretjič, kar je vsakako najbolje, bat s stisnim zrakom, pri čemer ne pride bat nikoli v dotiko s tekočino in ga torej galica ne more prejesti. Posoda služi ob enem tudi za meh in tekočine se ne razliva, ker je posoda hermetično zaprta. Ta bat dela, če je v njem stisnen zrak, skozi 15 minut, ne da ga je treba zopet gnati.

Mi vabimo vljudno gg. vinorejce naj se prepričajo sami s teh naših škropilnicah.

Na dalje priporočamo naše crpalnice za vino, vzdigalo, zaklopnica na kroglo in meh izvrstne robe, zatem vinjalo, krilate bate, pipe holandi, študenčine kakor kovine vsake sorte pretoke v vseh širjavah in pretoki na vago. Škropilnice za snaženje sodno in tudi za prvo gašenje.

Jan. Denzel-novi sini

1-3

v Mariboru na Dr.

Službo išče dobra kuharica, izurjena v kuhinjskih, v gospodarskih in vrtnarskih opravilih v kaki duhovni hiši. Naslov: Marija Rudolf, kmečka hči v Radislaveh, pošta Malanedelja, okraj Ljutomerski.

Posestvo

v Košnici, 20 minot od Celja, ki meri 50 oral zemlje, povsem arondirano, za sadjerejo, živinorejo in mlekarstvo posebno prikladno je na prodaj pod ugodnimi pogoji. Več se poizvé pri dr. Filipič-u v Celji. 1-2

Mlinske kamne

iz nove rude prodaja Alojz Kreft, posestnik v Očeslaveh, pošta Ivanjci. 3 3

Zatežke hmeljne mladike
najboljše vrste priporoča po najnižji ceni hmeljna zaloga 1-3
Edmunda Stern v Zateži.

J. PSERHOFER'S

Apotheke in Wien

— Singerstrasse Nr. 15 —

„zum goldenen Reichsapfel“.

Kričistilne, nekdanje imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po vsej pravici to poslednje ime, kajti obilo je bolezní, pri katerih so pokazale te kroglice svoj izvrstni učinek. Desetletja sem razširile so se te kroglice na vse strani, zapisujejo jih zdravniki in gotovo je malo družin, v katerih ne bi bilo male zaloge tega domačega pripomočka.

Jedna škatljica z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gold 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kot jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer v rdečih** pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčnemu kašlju itd. 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) proti pokvarjenemu želodcu, slabemu prebavljenju, stekleničica 22 kr.

Angleški čudežni balzam, steklenica 50 kr., mala stekleničica 12 kr.

Fijakerski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešujo rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela, domače sredstvo proti ranam. ulesom itd., posodeca 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, izvrstno domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge farmaceutične specijalitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo.

Razpošiljan a po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dološiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 2-12

Priporočba.
Več tisoč lepih 4-5 letnih sadnih drevesc najboljših vrst, priporočba po nizki ceni. Jože Janežič na Bizeljskem pri Brezicah.
Občinski zastopi in šolska vodstva dobijo cepice zastonj. 10

Monštranca
v romanskem slogu, 57 cm. visoka, 27 cm. široka, s podobama Očeta in sv. Duha in štirimi angelji, pred 18 leti kupljena za 130 gld., se za polovico ceneje proda, ker se ne strinja s slogom nove gotiške cerkve. 2-2
Cerkveno predstojništvo v Vuhredu.